Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

14. februar 2012 *

»Statsstøtte — omstruktureringsstøtte til en hvidevarefabrikant anmeldt af Den Franske Republik — beslutning, hvorved støtten erklæres forenelig med fællesmarkedet under visse betingelser — åbenbart urigtige skøn — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder«

I de forenede sager T-115/09 og T-116/09,

Electrolux AB, Stockholm (Sverige), ved advokaterne F. Wijckmans og H. Burez,

sagsøger i sag T-115/09,

Whirlpool Europe BV, Breda (Nederlandene), først ved advokaterne F. Tuytschaever og B. Bellen, derefter ved advokaterne H. Burez og F. Wijckmans,

sagsøger i sag T-116/09,

mod

Europa-Kommissionen ved L. Flynn og C. Giolito, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Den Franske Republik, først ved G. de Bergues og A.-L. Vendrolini, derefter ved G. de Bergues og J. Gstalter, som befuldmægtigede,

og af,

Fagor France SA, Rueil-Malmaison (Frankrig), ved advokaterne J. Derenne og A. Müller-Rappard,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2009/485/EF af 21. oktober 2008 om den statsstøtte C 44/07 (ex N 460/07), som Frankrig påtænker at yde til FagorBrandt (EUT 2009 L 160, s. 11),

har

* Processprog: engelsk.

RETTEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, I. Pelikánová, og dommerne K. Jürimäe (refererende dommer) og M. van der Woude,

justitssekretær: fuldmægtig V. Nagy,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 29. juni 2011,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

1 Sagsøgeren i sag T-115/09, Electrolux AB, og sagsøgeren i sag T-116/09, Whirlpool Europe BV (herefter »Whirlpool«), er begge aktive på markedet for fremstilling og markedsføring af hårde hvidevarer. Electrolux og Whirlpool (herefter samlet »sagsøgerne«) er konkurrenter til Fagor France SA (herefter »FagorBrandt«).

2 Den 21. oktober 2008 vedtog Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber beslutning 2009/485/EF om den statsstøtte C 44/07 (ex N 460/07), som Frankrig påtænk[te] at yde til FagorBrandt (EUT 2009 L 160, s. 11, herefter »den anfægtede beslutning«).

3 Den anfægtede beslutning er opdelt i syv dele. I den første del, som har overskriften »Sagsforløb«, har Kommissionen først anført, at Den Franske Republik ved brev af 6. august 2007 anmeldte en støtte til FagorBrandt (herefter »den omhandlede støtte«). Kommissionen har videre anført, at den ved brev af 10. oktober 2007 meddelte Den Franske Republik, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF. Beslutningen om at indlede proceduren (herefter »åbningsbeslutningen«) blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT 2007 C 275, s. 18), og Kommissionen opfordrede alle interesserede til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte. Foruden bemærkningerne fra FagorBrandt modtog Kommissionen bemærkninger fra to af selskabets konkurrenter, idet Electrolux var den ene, og den anden var en virksomhed, der ønskede at forblive anonym (herefter »den anden klager«) (første til femte betragtning til den anfægtede beslutning).

4 I anden del af den anfægtede beslutning, som har overskriften »Beskrivelse«, har Kommissionen bl.a. anført, at den omhandlede støtte er en omstruktureringsstøtte på 31 mio. EUR, som ydes af det franske økonomi-, finans- og beskæftigelsesministerium. Den har ligeledes anført, at FagorBrandt indirekte ejes af et spansk andelsselskab, Fagor Electrodomésticos S. Coop (herefter »Fagor«), som selv tilhører andelsselskabsgruppen Mondragón Corporación Cooperativa. Ifølge Kommissionen havde FagorBrandt en omsætning i 2007 på 903 mio. EUR og var aktiv inden for alle tre overordnede produktgrupper, nemlig vask, køl og frys samt madlavning (sjette til niende betragtning til den anfægtede beslutning).

5 I den anfægtede beslutnings tredje del, som har overskriften »Årsagerne til procedurens indledning«, har Kommissionen opregnet fem årsager, som har ført til vedtagelsen af åbningsbeslutningen. For det første var den af den opfattelse, at der var risiko for omgåelse af forbuddet mod omstruktureringsstøtte til nyoprettede virksomheder, jf. punkt 12 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EUT 2004 C 244, s. 2, herefter »rammebestemmelserne«), henset til den omstændighed, at FagorBrandt var blevet oprettet i januar 2002. For det andet var der risiko for omgåelse af pligten til at tilbagebetale den støtte, som FagorBrandt var blevet tildelt under ordningen for fritagelse af selskabsbeskatning, som virksomheden drog fordel af i henhold til den franske skattelovs artikel 44 f (herefter »artikel 44 f-støtten«), og som

Kommissionen havde krævet tilbagebetalt i beslutning 2004/343/EF af 16. december 2003 om Frankrigs støtteordning for overtagelse af kriseramte virksomheder (EUT 2004 L 108, s. 38). Kommissionen har for det tredje udtrykt tvivl om FagorBrandts langsigtede levedygtighed. Den ønskede i denne forbindelse dels yderligere oplysninger om forventningen om, at FagorBrandts omsætning ville stige med ca. 20% fra 2006 til 2007. Dels anmodede Kommissionen FagorBrandt om en redegørelse for, hvorledes virksomheden agtede at tilbagebetale den uforenelige støtte, som virksomhedens italienske datterselskab, FagorBrandt Italia, havde modtaget (herefter »den uforenelige italienske støtte«). For det fjerde udtrykte Kommissionen ligeledes tvivl om, hvorvidt de kompenserende foranstaltninger, der var truffet som led i omstruktureringsplanen, var tilstrækkelige. For det femte gav Kommissionen udtryk for tvivl med hensyn til, om FagorBrandts eget bidrag kunne opfylde betingelserne i rammebestemmelsernes punkt 43 og 44. For det første præciserede Kommissionen i denne forbindelse, at de franske myndigheder ikke havde indregnet tilbagebetalingen af artikel 44 f-støtten i omstruktureringsomkostningerne. For det andet havde de franske myndigheder ikke givet nogen forklaring på, hvorfra visse beløb, der blev medregnet som FagorBrandts eget bidrag, hidrørte (11.-16. betragtning til den anfægtede beslutning).

6 I den anfægtede beslutnings fjerde og femte del, som havde overskrifterne henholdsvis »Bemærkninger fra interesserede parter« og »Bemærkninger fra Frankrig«, redegjorde Kommissionen for det første for grundene til, at Electrolux og den anden klager fandt, at betingelserne i rammebestemmelserne ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde, særligt for så vidt som den omhandlede støtte fordrejede konkurrencen, ikke var begrænset til minimum og ville blive brugt til at omgå påbuddet om tilbagebetaling af den tidligere støtte, som Kommissionen havde erklæret ulovlig. For det andet anførte Kommissionen, at Den Franske Republik og FagorBrandt havde gjort gældende, at FagorBrandt opfyldte alle de betingelser, der var fastsat i rammebestemmelserne for at få tildelt den omhandlede støtte (17.-33. betragtning til den anfægtede beslutning).

7 I den anfægtede beslutnings sjette del, som har overskriften »Vurdering af støtten«, anførte Kommissionen for det første, at ingen af parterne har anfægtet, at den omhandlede støtte udgjorde statsstøtte efter artikel 87, stk. 1, EF (34. betragtning til den anfægtede beslutning).

8 Kommissionen har for det andet anført, at den omhandlede støtte alene kan bedømmes efter rammebestemmelserne, hvilket hverken Den Franske Republik eller andre interesserede parter har anfægtet under den administrative procedure (35. og 36. betragtning til den anfægtede beslutning).

9 Kommissionen har for det tredje foretaget en undersøgelse af FagorBrandts berettigelse til omstruktureringsstøtte, henset til rammebestemmelserne. I denne forbindelse har den for det første bemærket, at FagorBrandt opfylder betingelserne i rammebestemmelsernes punkt 11 og 13, idet virksomhedens økonomiske vanskeligheder var blevet for alvorlige til at kunne løses af Fagor. Det fremgår for det andet af den finansielle analyse af FagorBrandt, som blev udfærdiget i januar 2002, at virksomheden ikke kunne betragtes som en kriseramt virksomhed i de første tre år efter dens oprettelse (37.-43. betragtning til den anfægtede beslutning).

10 For det fjerde har Kommissionen dels anført, at FagorBrandts økonomiske problemer ikke primært skyldtes tilbagebetalingen af artikel 44 f-støtten, og at virksomheden derfor var berettiget til at modtage omstruktureringsstøtte. Den har dels bemærket, at i henhold til Domstolens dom af 15. maj 1997 i sagen TWD mod Kommissionen (sag C-355/95 P, Sml. I, s. 2549, herefter »Deggendorf-dommen«, præmis 25 og 26) er der intet til hinder for, at udbetaling af den omhandlede støtte stilles i bero indtil artikel 44 f-støtten er tilbagebetalt (44.-50. betragtning til den anfægtede beslutning).

11 Kommissionen har for det femte undersøgt omstruktureringsplanen og konkluderet, at planen gør det muligt at genoprette virksomhedens rentabilitet på lang sigt. Kommissionen har i denne forbindelse for det første anført, at FagorBrandts omsætning ikke steg 20% i 2007, som anslået af dette selskab i omstruktureringsplanen, men 16%. For det andet har Kommissionen for så vidt angår den omstændighed, at det ikke fremgik af omstruktureringsplanen, hvordan FagorBrandt agtede at klare

tilbagebetalingen af den uforenelige italienske støtte, anført, at de franske myndigheder havde oplyst, at tilbagesøgningen af denne støtte ikke ville få nogen indvirkning på koncernens finansielle situation, idet de i det væsentlige anførte, at tilbagesøgningen af denne støtte formentlig ville komme til at ligge på under en mio. EUR. Kommissionen har i denne forbindelse anført, idet den har forkastet den anden klagers argumentation under den administrative procedure, at de yderligere kompenserende foranstaltninger, som Den Franske Republik har foreslået efter vedtagelsen af åbningsbeslutningen, ikke vil være til hinder for en genoprettelse af FagorBrandts rentabilitet, selv om de vil svække virksomheden (51.-71. betragtning til den anfægtede beslutning).

12 Kommissionen har for det sjette i det væsentlige anført, at selv om den omhandlede støtte skaber en konkurrencefordrejning, er der flere faktorer, der begrænser denne konkurrencefordrejnings negative konsekvenser. Kommissionen har først anført, at FagorBrandt maksimalt havde en markedsandel på 5% i Europa. De samlede markedsandele for Fagor og FagorBrandt var maksimalt 8% i Europa. Endvidere havde fire af selskabets konkurrenter markedsandele på 10% eller derover. Dernæst har Kommissionen anført, at den omhandlede støtte udgjorde under 4% af FagorBrandts europæiske omsætning. Henset til den omstændighed, at den omhandlede støtte havde en negativ virkning på samhandelsvilkårene mellem medlemsstaterne, var det i øvrigt nødvendigt at iværksætte reelle, ikke ubetydelige kompenserende foranstaltninger, dog i begrænset omfang. Kommissionen har i denne forbindelse anført, at nedlæggelsen af fabrikker to steder i Frankrig ikke kunne betragtes som kompenserende foranstaltninger. Derimod kunne FagorBrandts afhændelse i marts 2004 af sit datterselskab, Brandt Components, ifølge Kommissionen betragtes som en kompenserende foranstaltning. Da denne ene foranstaltning imidlertid ikke var tilstrækkelig, har Kommissionen anført, at det var nødvendigt at undersøge de yderligere kompenserende foranstaltninger foreslået af de franske myndigheder. Kommissionen har anført, at den foranstaltning, som består i standsning af markedsføringen i fem år af køleskabe og frysere samt madlavningsapparater og opvaskemaskiner af mærket Vedette var at foretrække frem for en afhændelse af dette mærke. Kommissionen har i denne forbindelse konkluderet, at en standsning af markedsføringen af disse produkter i fem år og afhændelsen af datterselskabet Brandt Components kunne forhindre uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger som omhandlet i rammebestemmelsernes punkt 38-40 (72.-95. betragtning til den anfægtede beslutning).

13 Hvad for det syvende angår forpligtelsen til at begrænse støttebeløbet og støtteintensiteten til det absolutte minimum i henhold til rammebestemmelsernes punkt 43-45, har Kommissionen anført, at den i 44. betragtning til åbningsbeslutningen rejste to tvivlsspørgsmål i denne forbindelse. De franske myndigheder havde fjernet denne tvivl i deres svar på åbningsbeslutningen. For det første bestod støttemodtagerens eget bidrag af banklån optaget på markedet på i alt mellem 30 og 35 mio. EUR, for hvilke der var stillet sikkerhed i lagre af færdigprodukter. For det andet var tilbagebetalingen af artikel 44 f-støtten, som udgjorde mellem 25 og 30 mio. EUR inkl. renter, blevet medregnet i omstruktureringsplanen. Hvis tilbagebetalingen af støtten med renter var blevet medregnet som en omstruktureringsomkostning, ville det ikke have bevirket, at støttemodtagerens eget bidrag ville blive reduceret til under de 50% af omstruktureringsomkostningerne, der kræves i henhold til rammebestemmelsernes punkt 44. Kommissionen har ligeledes bemærket, at koncernen fortsat vil have en stor gæld efter at have modtaget støtten og efter omstruktureringens afslutning (96.-104. betragtning til den anfægtede beslutning).

14 I syvende del af den anfægtede beslutning, som har overskriften »Konklusion«, har Kommissionen anført, at den omhandlede støtte kan erklæres forenelig med fællesmarkedet under visse betingelser.

15 Den dispositive del af den anfægtede beslutning har følgende ordlyd:

»Artikel 1

Den støtte, som Frankrig påtænker at yde til FagorBrandt på i alt 31 mio. EUR, er forenelig med fællesmarkedet på de i artikel 2 fastsatte betingelser.

Artikel 2

1. De franske myndigheder skal udsætte udbetalingen af den i artikel 1 omhandlede støtte til FagorBrandt, så længe den uforenelige støtte, der var genstand for beslutning 2004/343/EF, ikke er effektivt tilbagesøgt fra FagorBrandt.

2. Den omstruktureringsplan for FagorBrandt, som Frankrig den 6. august 200[7] forelagde Kommissionen, skal gennemføres i fuldt omfang.

3. FagorBrandt skal standse markedsføringen af køleskabe og frysere, madlavningsapparater og opvaskemaskiner af Vedette-mærket i fem år; denne femårsperiode begynder at løbe senest syv måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning.

4. For at sikre tilsynet med opfyldelsen af de i stk. 1-3 fastsatte betingelser skal Frankrig indsende årlige rapporter til Kommissionen om udviklingen i omstruktureringen af FagorBrandt, tilbagesøgningen af den i stk. 1 omhandlede uforenelige støtte, udbetalingen af den forenelige støtte og gennemførelsen af de kompenserende foranstaltninger.

Artikel 3

Frankrig underretter senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.«

Retsforhandlinger og parternes påstande

16 Ved stævninger indleveret til Rettens Justitskontor den 24. marts 2009 har sagsøgerne anlagt annullationssøgsmål til prøvelse af den anfægtede beslutning i henholdsvis sag T-115/09 og T-116/09.

17 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor den 30. juni 2009 har sagsøgerne begæret, at Kommissionen som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. artikel 64 i Rettens procesreglement, pålægges at fremlægge ni dokumenter eller kategorier af dokumenter, som den har henvist til i svarskriftet i sag T-115/09 og T-116/09.

18 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor den 9. juli 2009 har henholdsvis Den Franske Republik og FagorBrandt fremsat begæring om at måtte intervenere til støtte for Kommissionen i sag T-115/09 og T-116/09.

19 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor den 27. juli 2009 har Kommissionen indgivet bemærkninger til sagsøgernes begæringer om fremlæggelse af dokumenter, nævnt i præmis 17 ovenfor, idet den har modsat sig disse begæringer.

20 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor den 24. august 2009 har Electrolux i sine bemærkninger til begæringerne om intervention, nævnt i præmis 18 ovenfor, anmodet Retten om fortrolig behandling i forhold til FagorBrandt og Den Franske Republik af visse taloplysninger, som findes i bilag 15 til stævningen, for så vidt som det i det væsentlige drejer sig om oplysninger, som ikke er offentligt tilgængelige, og som har en strategisk betydning for virksomheden.

21 Ved kendelser af 22. september 2009 gav formanden for Rettens Anden Afdeling tilladelse til, at Den Franske Republik og FagorBrandt kunne intervenere i sag T-115/09 og T-116/09. Det fremgår af kendelserne, at da nævnte interventionsbegæringer er fremsat efter udløbet af fristen på seks uger i henhold til procesreglementets artikel 115, stk. 1, har Den Franske Republik og FagorBrandt de rettigheder, som er foreskrevet i dette reglements artikel 116, stk. 6.

22 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor den 30. september 2009 har FagorBrandt anmodet Retten om aktindsigt i sag T-115/09 og T-116/09 og om at få udleveret en kopi eller et uddrag af de dokumenter, som indgår i disse sagers akter under forbehold for den fortrolige behandling, som visse af dokumenterne er underlagt.

23 Ved afgørelse af 7. oktober 2009 har formanden for Rettens Anden Afdeling besluttet at give afslag på de i præmis 22 ovenfor nævnte begæringer i overensstemmelse med procesreglementets artikel 116, stk. 6.

24 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor den 1. juni 2010 har sagsøgerne fremført nye faktiske omstændigheder bestående i en pressemeddelelse fra Kommissionen af 5. maj 2010, hvori den bl.a. havde anført, at den ikke havde modtaget »tilstrækkelige beviselementer« til at fastslå, at FagorBrandt på dette tidspunkt havde tilbagebetalt artikel 44 f-støtten. Kommissionen indgav bemærkninger til dette indlæg den 22. juni 2010.

25 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Fjerde Afdeling, og den foreliggende sag er følgelig blevet henvist til denne afdeling.

26 Ved kendelse af 5. maj 2011 har formanden for Rettens Fjerde Afdeling efter at have hørt parterne for det første forenet sagerne T-115/09 og T-116/09 med henblik på den mundtlige forhandling og dommen i henhold til procesreglementets artikel 50. For det andet har han givet Electrolux medhold i begæringen om fortrolig behandling af visse dokumenter i forhold til Whirlpool.

27 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. artikel 64 i Rettens procesreglement, skriftligt stillet parterne spørgsmål og anmodet Kommissionen om fremlæggelse af visse dokumenter. Parterne har efterkommet anmodningerne inden for den fastsatte frist.

28 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 29. juni 2011.

29 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

30 Kommissionen har, støttet af Den Franske Republik og FagorBrandt, nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

31 Sagsøgerne har gjort to anbringender gældende til støtte for deres søgsmål.

32 Med det første anbringende har sagsøgerne i det væsentlige gjort gældende, at betingelserne for, at en omstruktureringsstøtte kan erklæres forenelig med fællesmarkedet, ikke er opfyldt i nærværende sag. De har opdelt anbringendet i otte led. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen for det første har tilsidesat princippet om engangsstøtte, således som dette er fastsat i rammebestemmelsernes punkt 5 og 72-77, hvoraf det i det væsentlige fremgår, at en omstruktureringsstøtte ikke kan tildeles i ti år efter, at der er tildelt en sådan støtte; for det andet betingelsen om, at omstruktureringsstøtten i henhold til rammebestemmelsernes punkt 8 ikke må tjene til at holde virksomheder kunstigt i live inden for en sektor med langsigtet strukturel overkapacitet; for det tredje betingelsen i henhold til rammebestemmelsernes punkt 23, hvorefter Kommissionen skal tage hensyn til tidligere tildelt og ikke tilbagesøgt ulovlig støtte i sin bedømmelse af tildelingen af en omstruktureringsstøtte; for det fjerde betingelsen i rammebestemmelsernes punkt 33 om, at modtageren af en omstruktureringsstøtte skal være en kriseramt virksomhed; for det femte betingelsen i rammebestemmelsernes punkt 12 om, at støttemodtageren ikke må være en nyoprettet virksomhed; for det sjette betingelsen om, at omstruktureringsplanen i henhold til rammebestemmelsernes punkt 34 og 35 skal gøre det muligt for støttemodtageren at genetablere sin langsigtede rentabilitet; for det syvende betingelsen i rammebestemmelsernes punkt 38-40 om, at kompenserende foranstaltninger skal stå i forhold til den konkurrencefordrejning, som den omhandlede støtte medfører; for det ottende betingelsen i rammebestemmelsernes punkt 43 om, at en omstruktureringsstøtte skal begrænses til et minimum, og at den koncern, som FagorBrandt tilhører, skal yde et reelt bidrag.

33 Med det andet anbringende har sagsøgerne i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen i den anfægtede beslutning har tilsidesat sin begrundelsespligt efter artikel 253 EF i flere henseender. Sagsøgerne har opdelt dette anbringende i tre led. For det første er Electrolux af den opfattelse, at Kommissionen har undladt at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en strukturel overkapacitet på markedet, skønt Electrolux havde oplyst Kommissionen om, at der forelå en sådan overkapacitet under den administrative procedure. Whirlpool er derimod af den opfattelse, at Kommissionen burde have redegjort for grundene til, at den ikke fandt det nødvendigt at formindske konkurrencefordrejningen i andre medlemsstater end Frankrig. For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har undladt at angive grundene til at den fandt, at det bidrag, der var ydet af den koncern, som FagorBrandt tilhører, var tilstrækkeligt, idet det var så stort som muligt. For det tredje har de anført, at Kommissionen i den anfægtede beslutning burde have redegjort for grundene til, at det ikke var nødvendigt at vurdere betydningen af tilbagebetalingen af artikel 44 f-støtten for genoprettelsen af FagorBrandts rentabilitet på lang sigt.

34 Kommissionen, som støttes af Den Franske Republik og FagorBrandt, har anfægtet de to anbringender.

35 Retten finder det for det første relevant at bemærke, at det er ubestridt, at som Kommissionen har anført i 36. betragtning til den anfægtede beslutning, skal en omstruktureringsstøttes forenelighed med fællesmarkedet vurderes i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF. Retten skal i denne forbindelse indledningsvis redegøre for de relevante retsforskrifter vedrørende Kommissionens skønsbeføjelse for så vidt angår undersøgelsen af en omstruktureringsstøttes forenelighed med fællesmarkedet, såvel som Rettens kontrolbeføjelser på dette område. For det andet skal Retten bemærke, at den vil indlede behandlingen af sagsøgernes anbringender med det første anbringendes syvende led.

De relevante retsforskrifter vedrørende kontrollen med tildeling af omstruktureringsstøtte

36 For det første kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, betragtes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF.

37 Det fremgår af fast retspraksis, at Kommissionen ved anvendelsen af artikel 87, stk. 3, litra c), EF råder over et vidt skøn, hvis udøvelse indebærer komplicerede økonomiske og sociale vurderinger, som må foretages i en fællesskabssammenhæng (Domstolens dom af 24.2.1987, sag 310/87, Deufil mod Kommissionen, Sml. s. 901, præmis 18, og af 29.4.2004, sag C-372/97, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3679, præmis 83, Rettens dom af 15.6.2005, sag T-349/03, Corsica Ferries France mod Kommissionen, Sml. II, s. 2197, præmis 137).

38 Kommissionen kan endvidere pålægge sig selv retningslinjer for udøvelsen af sit skøn gennem vedtagelse af retsakter såsom rammebestemmelserne for kriseramte virksomheder, for så vidt som disse retsakter indeholder vejledende regler om den praksis, som denne institution vil følge, og hvis ikke de indebærer en afvigelse fra traktatbestemmelserne (jf. Rettens dom af 30.1.2002, sag T-35/99, Keller og Keller Meccanica mod Kommissionen, Sml. II, s. 261, præmis 77 og den deri nævnte retspraksis).

39 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at hvad angår begrebet omstruktureringsstøtte fremgår det i det væsentlige af rammebestemmelsernes punkt 16 og 17, at Kommissionen er af den opfattelse, at en sådan støtte har til formål at genoprette en virksomheds rentabilitet på lang sigt til forskel fra støtte til redning af en virksomhed, som består i en midlertidig assistance, og som har til formål at gennemføre øjeblikkelige foranstaltninger.

40 Det følger for det andet af fast retspraksis, at domstolskontrollen med udøvelsen af Kommissionens skøn ved anvendelsen af artikel 87, stk. 3, litra c), EF skal begrænses til en prøvelse af, om procedurereglerne og begrundelsesforskrifterne er overholdt, om de omstændigheder, som er lagt til grund, er materielt korrekte, og om der er begået en retlig fejl eller er foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder eller begået magtfordrejning (jf. i denne retning Domstolens dom af 13.2.2003, sag C-409/00, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 1487, præmis 93, og dommen i sagen Corsica Ferries France mod Kommissionen, nævnt i præmis 37 ovenfor, præmis 138 og den deri nævnte retspraksis). Derimod kan Retten ikke sætte sit økonomiske skøn i stedet for det skøn, der er anlagt af den institution, som beslutningen hidrører fra (Rettens dom af 25.6.1998, forenede sager T-371/94 og T-394/94, British Airways m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2405, præmis 79, og dommen i sagen Corsica Ferries France mod Kommissionen, nævnt i præmis 37 ovenfor, præmis 138).

41 Retten skal i øvrigt ligeledes efterprøve, om de retningslinjer, Kommissionen har pålagt sig selv i disse rammebestemmelser, er blevet overholdt (jf. i denne retning dommen i sagen Keller og Keller Meccanica mod Kommissionen, nævnt i præmis 38 ovenfor, præmis 77 og den deri nævnte retspraksis).

42 Det tilkommer derimod ikke Unionens retsinstanser at sætte sig i Kommissionens sted og gennemføre en undersøgelse, som denne ikke har gennemført, og herefter foretage en vurdering af de konklusioner, Kommissionen er nået til (Rettens dom af 1.7.2008, sag T-266/02, Deutsche Post mod Kommissionen, Sml. II, s. 1233, præmis 95, jf. i denne retning Rettens dom af 16.9.2004, sag T-274/01, Valmont mod Kommissionen, Sml. II, s. 3145, præmis 136).

43 Det er i lyset af disse principper, at nærværende sag skal behandles.

Om første anbringendes syvende led vedrørende tilsidesættelse af rammebestemmelsernes punkt 38-40 vedrørende den omstændighed, at de gennemførte kompenserende foranstaltninger ikke står i forhold til den konkurrencefordrejning, som den omhandlede støtte har medført

44 Det bemærkes, at for så vidt angår vedtagelsen af kompenserende foranstaltninger i forbindelse med tildeling af omstruktureringsstøtte vedrører rammebestemmelsernes punkt 38-40 »forebyggelse af enhver uforholdsmæssig konkurrencefordrejning«. I henhold til disse bestemmelser, og som

Kommissionen ligeledes har anført i sine indlæg, skal de kompenserende foranstaltninger for det første være vedtaget med henblik på at begrænse de negative virkninger af tildelingen af en omstruktureringsstøtte på konkurrencen og på samhandelen (rammebestemmelsernes punkt 38). For det andet skal disse foranstaltninger være »hensigtsmæssige« i den forstand, at de ikke må medføre en forværring af strukturen på markedet (rammebestemmelsernes punkt 39). De skal for det tredje »skal stå i et rimeligt forhold« til støttens konkurrencefordrejende virkninger. De skal i denne forbindelse for det første angå det eller de markeder, hvor virksomheden vil komme til at indtage en stærk position efter omstruktureringen. Selv om disse foranstaltninger kan finde sted før eller efter tildelingen af støtten, skal de for det andet udgøre en integrerende del af omstruktureringsplanen. For det tredje må de ikke bestå i rene afskrivninger eller nedlæggelse af tabsgivende aktiviteter, idet disse ikke vil medføre en indskrænkning af den omhandlede virksomheds kapacitet eller aktivitetsniveau (rammebestemmelsernes punkt 40).

45 Sagsøgerne har gjort gældende, at i overensstemmelsen med rammebestemmelsernes punkt 38 og 40 skal de kompenserende foranstaltninger i det væsentlige dels stå i et rimeligt forhold til omstruktureringsstøttens konkurrencefordrejende virkninger, dels angå det eller de markeder, hvor virksomheden vil komme til at indtage en stærk position efter omstruktureringen. De har fremført tre hovedklagepunkter i denne forbindelse. Med det første klagepunkt har de gjort gældende, at de kompenserende foranstaltninger, som Kommissionen har vedtaget, er utilstrækkelige i forhold til den stærke position, som FagorBrandt indtager på markedet. Med det andet klagepunkt har de anført, at afhændelsen af Brandt Components ikke udgør en egnet kompenserende foranstaltning. Med det tredje klagepunkt har de anført, at standsningen af markedsføringen i fem år af køleskabe samt madlavningsapparater og opvaskemaskiner af mærket Vedette ikke er en kompenserende foranstaltning, der står i rimeligt forhold til de konkurrencefordrejende virkninger, der skabes af den omhandlede støtte.

46 Kommissionen har anfægtet hvert af de tre klagepunkter.

47 Det skal bemærkes, at Kommissionen – efter at have anført i 80. og 81. betragtning til den anfægtede beslutning, at foranstaltningerne med lukning af to FagorBrandt-fabrikker ikke udgjorde kompenserende foranstaltninger, idet de bestod i nedlæggelse af tabsgivende aktiviteter – har anført følgende i 82. og 83. betragtning til den anfægtede beslutning vedrørende afhændelsen af Brandt Components:

»(82) Derimod havde virksomheden i marts 2004 afhændet sit datterselskab, Brandt Components (Nevers), til den østrigske koncern ATB for [2-5] mio. EUR. Der er derfor ikke tale om nogen afskrivning [...] eller om en lukning. Denne foranstaltning udelukkes derfor ikke af [bestemmelsen] i punkt 40 i [rammebestemmelserne]. Det datterselskab, der blev afhændet i marts 2004 [...], havde i 2003 en omsætning på [25-45] mio. EUR – svarende til [2-5]% af virksomhedens omsætning i 2003 – og beskæftigede [250-500] ansatte – svarende til [5-10]% af virksomhedens samlede medarbejdere. Det beskæftigede sig med konstruktion, udvikling, produktion og markedsføring af elmotorer til vaskemaskiner. Afhændelsen betød således en indskrænkning af virksomhedens aktiviteter på markedet for vaskemaskinekomponenter.

(83) Kommissionen accepterer, at denne afhændelse er en kompenserende foranstaltning, men finder ikke, at den alene kan opveje [den omhandlede støttes] skadelige virkninger. Kommissionen bemærker især, at denne foranstaltning ikke mindsker FagorBrandts tilstedeværelse på hårdehvidevaremarkedet [...], som er det marked, hvor FagorBrandt primært vil forblive aktiv.«

48 Fodnote nr. 32 i den anfægtede beslutning, som der henvises til i 83. betragtning til beslutningen, har følgende ordlyd:

»De franske myndigheder oplyser, at Brandt Components gav virksomheden fordelen ved en stærk integration inden for produktionen af topbetjente vaskemaskiner, hvor FagorBrandt traditionelt har stået stærkt. Ifølge de franske myndigheder er en sådan integration noget, man især stræber efter inden for produkter, der er nyskabende eller kræver særlig knowhow, og den praktiseres af de store fabrikanter (f.eks. BSH og Miele). Kommissionen bemærker dog, at de franske myndigheder ikke ud over disse oplysninger har fremdraget andre elementer, som kan danne grundlag for med sikkerhed at fastslå, at afhændelsen af Brandt Components vil mindske FagorBrandts muligheder for at udvikle konkurrencedygtige vaskemaskiner og dermed føre til en indskrænkning af FagorBrandts tilstedeværelse på vaskemaskinemarkedet, endsige sætte tal på disse virkninger. Kommissionen kan derfor ikke drage den konklusion, at afhændelsen af Brandt Components har en reel indvirkning på hårdehvidevaremarkedet.«

49 Det fremgår således for det første af 82. og 83. betragtning til den anfægtede beslutning og af fodnote 32 i denne beslutning, at Kommissionen var af den opfattelse, at afhændelsen af Brandt Components kunne kvalificeres som en kompenserende foranstaltning, idet det hverken drejede sig om en simpel »afskrivning« eller om en »lukning«, og da afhændelsen betød »en indskrænkning af virksomhedens aktiviteter på markedet for vaskemaskinekomponenter«. For det andet har Kommissionen samtidig fundet, at denne kompenserende foranstaltning ikke mindskede FagorBrandts tilstedeværelse på virksomhedens primære marked, nemlig hårdehvidevaremarkedet, hvorfor foranstaltningen i sig selv var utilstrækkelig til at begrænse de konkurrencefordrejende virkninger af tildelingen af den omhandlede støtte.

50 Det er i lyset af bemærkningerne i præmis 47-49 ovenfor, at Retten finder det nødvendigt at indlede undersøgelsen med sagsøgernes andet klagepunkt, hvorefter Kommissionen med urette har fundet, at afhændelsen af Brandt Components udgjorde en egnet kompenserende foranstaltning.

51 Det er for det første ubestridt, at afhændelsen af Brandt Components skete i marts 2004, og at Den Franske Republik meddelte den omhandlede støtte til Kommissionen den 6. august 2007, altså næsten tre et halvt år efter den pågældende afhændelse. Det skal således i denne forbindelse bemærkes, at selv om Den Franske Republik som anført af Kommissionen fandt, at afhændelsen af Brandt Components var en integrerende del af den omstruktureringsplan, som den havde anmeldt til Kommissionen, havde denne foranstaltning, da den blev vedtaget i marts 2004, som anført af sagsøgerne ikke til formål og kunne ikke have til virkning at afhjælpe de konkurrencefordrejende virkninger, som tildelingen af den støtte, der er omhandlet af Den Franske Republiks anmeldelse af 6. august 2007, medførte.

52 Retten skal i denne forbindelse forkaste Kommissionens argumentation, som støttes af FagorBrandt, hvorefter det fremgår af dommen i sagen Corsica Ferries France mod Kommissionen, nævnt i præmis 37 ovenfor (præmis 225), at en kompenserende foranstaltning kan vedtages før gennemførelsen af en omstruktureringsplan. Som sagsøgerne med rette har anført, gælder det således, at selv om Retten i den pågældende dom har fastslået, at en kompenserende foranstaltning kan vedtages før gennemførelsen af en omstruktureringsplan, har den taget hensyn til de særlige omstændigheder, herunder at den pågældende foranstaltning blev vedtaget næsten en måned før vedtagelsen af den pågældende omstruktureringsplan, og at den blev gennemført næsten en måned efter, at denne plan var blevet anmeldt til Kommissionen. Omstændighederne i den sag, der førte til afsigelsen af den pågældende dom, kan således ikke sammenlignes med omstændighederne i nærværende sag, hvor afhændelsen af Brandt Components skete næsten tre et halvt år før omstruktureringsstøtten og FagorBrandts omstruktureringsplan blev anmeldt til Kommissionen.

53 Selv om det for det andet er ubestridt, at afhændelsen af Brandt Components, som Kommissionen har anført i 82. betragtning til den anfægtede beslutning, medførte en indskrænkning af FagorBrandts aktiviteter på markedet for vaskemaskinekomponenter, skal det derimod bemærkes, at der ikke er nogen af parterne, der under den administrative procedure eller ved Retten har gjort gældende eller godtgjort, at den pågældende afhændelse havde til følge at afhjælpe – selv minimalt – de negative virkninger af den omhandlede støtte på den konkurrence, der fandtes på FagorBrandts primære marked. Som det udtrykkeligt fremgår af 83. betragtning til den anfægtede beslutning og fodnote nr. 32 heri (jf. præmis 47 og 48 ovenfor), har Kommissionen tværtimod udelukket, at afhændelsen af Brandt Components havde en »reel« indvirkning på hårdehvidevaremarkedet, som ifølge Kommissionen var FagorBrandts »primære marked«.

54 I modsætning til, hvad Kommissionen har anført i 82. betragtning til den anfægtede beslutning, medførte den omstændighed, at afhændelsen af Brandt Components hverken udgjorde en simpel afskrivning eller en lukning af tabsgivende aktiviteter, for det tredje ikke, at det nødvendigvis drejede sig om en kompenserende foranstaltning, der kunne afhjælpe tildelingen af den omhandlede støttes negative virkninger på konkurrencen. Da den pågældende foranstaltning som fastslået i præmis 52 og 53 ovenfor ikke havde til formål og under alle omstændigheder ikke havde til følge at begrænse de negative virkninger af tildelingen af den omhandlede støtte på samhandelen og på konkurrencen, kunne den ikke gyldigt kvalificeres som en kompenserende foranstaltning.

55 I lyset af de bemærkninger, der er anført i præmis 51-54 ovenfor, skal det fastslås, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at finde i 83. betragtning til den anfægtede beslutning, at afhændelsen af Brandt Components udgjorde en kompenserende foranstaltning i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i rammebestemmelsernes punkt 38-40. En sådan fejls konsekvenser for velbegrundetheden af Kommissionens analyse, hvorefter de kompenserende foranstaltninger vedtaget i den foreliggende sag gjorde det muligt at begrænse de negative virkninger på konkurrencen, som tildelingen af den omhandlede støtte medførte, skal følgelig undersøges.

56 Det bemærkes først, at Kommissionen i 94. betragtning til den anfægtede beslutning har anført følgende:

»De kompenserende foranstaltninger består i standsning af markedsføringen af visse produkter (madlavning, køl og frys samt opvaskemaskiner) af Vedette-mærket [...] i fem år og afhændelse af Brandt Components. Denne indskrænkning af [FagorBrandts] tilstedeværelse på markedet er reel (altså ikke ubetydelig), men af begrænset omfang. Denne indskrænkning står derfor i et rimeligt forhold til de ovenfor beskrevne konkurrence- og samhandelsfordrejningers omfang.«

57 Kommissionen konkluderede sin undersøgelse i 95. betragtning til den anfægtede beslutning ved at anføre følgende:

»Kommissionen finder derfor, at disse [kompenserende] foranstaltninger kan forhindre uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger som omhandlet i punkt 38-40 i [rammebestemmelserne].«

58 I lyset af ovenstående skal det bemærkes, at for så vidt som afhændelsen af Brandt Components som anført i præmis 53 ovenfor ikke havde nogen reel indvirkning på FagorBrandts primære marked, er Kommissionens konklusion, hvorefter denne kompenserende foranstaltning sammenholdt med den, som bestod i standsning af markedsføring af visse produkter af mærket Vedette i fem år, gjorde det muligt på en forholdsmæssig måde, at begrænse de negative virkninger af konkurrencen, som tildelingen af den omhandlede støtte medførte, nødvendigvis fejlagtig. For det første skal det i denne forbindelse understreges, at Kommissionen hverken har taget hensyn til eller godtgjort i den anfægtede beslutning eller endog ved Retten, at vedtagelsen af denne kompenserende foranstaltning i sig selv var tilstrækkelig til på en forholdsmæssig måde at begrænse de negative virkninger på konkurrencen, som tildelingen af den omhandlede støtte havde medført, i overensstemmelse med

kravene i rammebestemmelsernes punkt 38-40. For det andet og under alle omstændigheder tilkommer det ifølge den retspraksis, der er redegjort for i præmis 42 ovenfor, ikke Retten at sætte sig i Kommissionens sted og gennemføre en undersøgelse af spørgsmålet om, hvorvidt den sidstnævnte kompenserende foranstaltning i sig selv var tilstrækkelig til at begrænse de negative virkninger på konkurrencen, som tildelingen af den omhandlede støtte havde medført, og foretage en vurdering af de konklusioner, som Kommissionen burde være nået til.

59 Under disse omstændigheder, og uden at det er nødvendigt at tage stilling til første og tredje klagepunkt i det første anbringendes syvende led, skal andet klagepunkt i dette led af sagsøgernes syvende anbringende tages til følge, idet det fastslås, at afhændelsen af Brandt Components ikke udgjorde en egnet kompenserende foranstaltning.

60 Med forbehold for ovenstående konklusion finder Retten det passende ligeledes for fuldstændighedens skyld at foretage en undersøgelse af sagsøgernes første anbringendes tredje led.

Det første anbringendes tredje led vedrørende den manglende hensyntagen til tidligere tildelt og ikke-tilbagesøgt støtte

61 I forbindelse med første anbringendes tredje led har sagsøgerne gjort to hovedklagepunkter gældende vedrørende tilsidesættelse af rammebestemmelsernes punkt 23, således som bestemmelsen er gennemført af Kommissionen med henvisning til Deggendorf-dommen, nævnt i præmis 10 ovenfor. De har gjort gældende, at Kommissionen har undladt at undersøge den kumulative virkning af den omhandlede støtte og for det første artikel 44 f-støtten og for det andet den uforenelige italienske støtte, idet de to nævnte støttebeløb endnu ikke var blevet tilbagesøgt.

62 Kommissionen har bestridt disse to klagepunkter.

63 Retten skal indledningsvis undersøge sagsøgernes andet klagepunkt, hvorefter Kommissionen har undladt at tage den kumulative virkning af den omhandlede støtte og den uforenelige italienske støtte i betragtning.

64 Det skal først bemærkes, at Domstolen i Deggendorf-sagen, nævnt i præmis 10 ovenfor, fastslog, at Kommissionen ikke overskred rammerne for sin skønsbeføjelse, når den i tilfælde af et støtteprojekt, som en stat påtænker at yde en virksomhed, træffer en beslutning, hvorved denne støtte erklæres forenelig med fællesmarkedet, men med forbehold af, at virksomheden forudgående tilbagebetaler en tidligere ulovlig støtte, og dette på grund af den omhandlede støttes kumulative virkning (jf. Rettens dom af 8.9.2009, sag T-303/05, AceaElectrabel mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 166 og den deri nævnte retspraksis).

65 Det skal dernæst bemærkes, at rammebestemmelsernes punkt 23, hvori Kommissionen henviser til Deggendorf-dommen, nævnt i præmis 10 ovenfor, i fodnote nr. 14, har følgende ordlyd:

»Når en kriseramt virksomhed tidligere har modtaget ulovlig støtte, hvorom Kommissionen har vedtaget en negativ beslutning med krav om tilbagebetaling af støtten, og når støtten ikke er blevet tilbagebetalt i overensstemmelse med artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [...] artikel [88 EF], skal der ved vurderingen af enhver redningsstøtte og omstruktureringsstøtte, der påtænkes tildelt samme virksomhed, tages hensyn til for det første den samlede virkning af den tidligere og den nye støtte og for det andet det forhold, at den gamle støtte ikke er blevet tilbagebetalt [...]«

66 Det fremgår således på den ene side af Deggendorf-dommen, nævnt i præmis 10 ovenfor, og af rammebestemmelsernes punkt 23, at Kommissionen i forbindelse med sin undersøgelse af en omstruktureringsstøttes forenelighed med fællesmarkedet i princippet skal foretage en undersøgelse af

den kumulative virkning af denne støtte og eventuel tidligere støtte, som endnu ikke er blevet tilbagesøgt. En sådan undersøgelse er begrundet i den omstændighed, at de fordele, som blev givet ved tildeling af en tidligere uforenelig støtte, som endnu ikke er tilbagesøgt, fortsætter med at have virkninger på konkurrencen.

67 I tilfælde af, at Kommissionen underlægger tildeling af den påtænkte støtte et krav om forudgående tilbagesøgning af et eller flere tidligere tildelte støttebeløb, er den på den anden side ikke forpligtet til at foretage en undersøgelse af den kumulative virkning på konkurrencen af disse støtteordninger. Et sådant krav gør det muligt at undgå, at den med den påtænkte støtte tildelte fordel kumuleres med fordelen af de tidligere støtteordninger, idet de negative virkninger på konkurrencen, som tildelingen af de tidligere støttebeløb havde medført, var blevet ophævet ved tilbagesøgning af beløbene med renter. Det følger således af retspraksis, at tilbagesøgning af en støtte med renter gør det muligt at ophæve den urigtige fordel, som bestod i, at støttemodtageren ikke betalte renter, der skulle have været erlagt af det omhandlede beløb svarende til den forenelige støtte, hvis han havde måttet låne beløbet på markedet i afventning af Kommissionens beslutning, og i en forbedring af den pågældendes konkurrencemæssige stilling over for andre erhvervsdrivende på markedet, så længe ulovligheden varer (Domstolens dom af 12.2.2008, sag C-199/06, CELF og ministre de la Culture et de la Communication, Sml. I, s. 469, præmis 51).

68 Det skal bemærkes, at efter at have konstateret i 48. betragtning til den anfægtede beslutning, at »intet [var] til hinder for at følge samme tilgang som i Deggendorf-sagen og dermed anse den [omhandlede] støtte for at være forenelig på betingelse af, at dens udbetaling stilles i bero, indtil artikel 44 f-støtten er tilbagebetalt«, har Kommissionen konkluderet følgende i 50. betragtning til den pågældende beslutning:

»[...] Ifølge punkt 23 i [rammebestemmelserne] skal Kommissionen, når den tager stilling til en støtte til omstrukturering, »tage hensyn til for det første den samlede virkning af den tidligere og den nye støtte og for det andet det forhold, at den gamle støtte ikke er blevet tilbagebetalt«. Som anført i [fodnote nr. 14] i rammebestemmelserne er denne bestemmelse baseret på den ovennævnte Deggendorf-dom. I den foreliggende sag har Frankrig givet tilsagn om at tilbagesøge artikel 44 f-støtten, før den udbetaler nogen ny støtte. I overensstemmelse med Deggendorf-dommen skal Kommissionen i denne beslutning omdanne dette tilsagn til en betingelse for den anmeldte støttes forenelighed med fællesmarkedet. Derved kan [Kommissionen] sikre, at den gamle støtte ikke kumuleres med den nye, og at den gamle støtte bliver tilbagebetalt. I den resterende del af vurderingen af den nye støtte er det derfor ikke længere nødvendigt at tage hensyn hverken til en samlet virkning af de to støtteforanstaltninger eller til den manglende tilbagebetaling.«

69 Hvad angår særligt den uforenelige italienske støtte bemærkes, at det er ubestridt, at som det fremgår af 61. betragtning til den anfægtede beslutning, skyldte FagorBrandts italienske datterselskab stadig en del af den pågældende støtte på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning, svarende til et beløb på under en mio. EUR.

70 Det skal for det andet bemærkes, at som det fremgår af 50. betragtning til den anfægtede beslutning gengivet i præmis 68 ovenfor, underlagde Kommissionen for det første i modsætning til artikel 44 f-støtten ikke i den anfægtede beslutning tildelingen af den omhandlede støtte et krav om forudgående tilbagebetaling af den uforenelige italienske støtte. For det andet fremgår det af den anfægtede beslutning, at Kommissionen ikke har taget hensyn til den kumulative virkning på konkurrencen af de pågældende fordele og dem, som tildeling af den omhandlede støtte medførte. I forbindelse med punkt »6.6 Forebyggelse af enhver uforholdsmæssig konkurrencefordrejning« i den anfægtede beslutning og særligt 76. betragtning til denne beslutning har Kommissionen ikke foretaget andre undersøgelser end en undersøgelse af de faktorer, »der vil[le] kunne begrænse [de] negative konsekvenser [af den konkurrencefordrejning]«, som tildeling af den omhandlede støtte i sig selv havde medført. Det bemærkes i øvrigt, at de kompenserende foranstaltninger, som den har gjort foreneligheden af den omhandlede støtte med fællesmarkedet betinget af, som det fremgår af 94.

betragtning til den anfægtede beslutning, hænger sammen med den konkurrencefordrejning, som tildeling af den omhandlede støtte medførte, uden at den kumulerede virkning af denne støtte med den uforenelige italienske støtte blev taget i betragtning.

71 Da Kommissionen ikke har underlagt tildeling af den omhandlede støtte et krav om tilbagesøgning af den uforenelige italienske støtte, burde den således nødvendigvis have foretaget en undersøgelse af den kumulerede virkning af disse to støtteordninger, hvilket den har undladt i nærværende sag. Dette gælder også i tilfælde, hvor det skal fastslås, som Kommissionen i det væsentlige har anført i 31. betragtning til åbningsbeslutningen og gjort gældende, ligesom Den Franske Republik og FagorBrandt under retsmødet, at det ikke var muligt for Kommissionen i henhold til Deggendorf-dommen, nævnt i præmis 10 ovenfor, at underlægge Den Franske Republiks tildeling af den omhandlede støtte et krav om Den Italienske Republiks forudgående tilbagesøgning af den uforenelige italienske støtte.

72 I lyset af ovenstående skal det fastslås, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med den undersøgelse af konkurrencefordrejningen, som den har foretaget i nærværende sag.

73 Kommissionens samt FagorBrandts og Den Franske Republiks argumenter i denne forbindelse rejser ikke tvivl ved denne konklusion.

74 Hvad for det første angår Kommissionens argument, fremført i dens skriftlige indlæg og som svar på spørgsmål fra Retten under retsmødet, hvorefter den har undersøgt betydningen af tilbagesøgningen af det omhandlede beløb på omstruktureringens rentabilitet, bemærkes, at et sådant argument skal forkastes som værende irrelevant. Den omstændighed, at Kommissionen har anført i 61. betragtning til den anfægtede beslutning, at tilbagesøgningen af den pågældende støtte ifølge de franske myndigheder »ikke skønnedes at ville få nogen indvirkning på koncernens finansielle situation«, er forskellig fra og uden indflydelse på den undersøgelse, som Kommissionen i øvrigt burde have foretaget vedrørende den kumulative virkning af de pågældende støtteordninger på konkurrencen og på de kompenserende foranstaltninger, der følgelig skulle vedtages.

75 For så vidt som Kommissionen har gjort gældende i sine skriftlige indlæg, at »den reelle økonomiske virkning [af den uforenelige italienske støtte] var minimal«, bemærkes for det andet, at et sådant argument imidlertid ikke kan begrunde den manglende hensyntagen til den kumulative virkning af den omhandlede støtte og den uforenelige italienske støtte.

76 Selv om Kommissionen, som det fremgår af den retspraksis, der er nævnt i præmis 37 ovenfor, har en vid skønsbeføjelse i forbindelse med undersøgelsen af en omstruktureringsstøttes forenelighed med fællesmarkedet, fritager den omstændighed, at størrelsen af den tidligere støtte, som mangler at blive tilbagebetalt, er forholdsmæssig lille i forhold til den påtænkte støtte, ikke fra at foretage en undersøgelse af den kumulative virkning af disse to støtteordninger på konkurrencen i overensstemmelse med Deggendorf-dommen, nævnt i præmis 10 ovenfor. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det ifølge den retspraksis, der er anført i præmis 42 ovenfor, ikke tilkommer Retten at foretage en sådan undersøgelse og foretage en vurdering af de konklusioner, som Kommissionen måtte komme frem til.

77 Følgelig skal andet klagepunkt i første anbringendes tredje led tages til følge, uden at det er nødvendigt at behandle første klagepunkt i dette led.

78 Herefter skal den anfægtede beslutning annulleres, uden at det er fornødent at tage stilling til første anbringendes øvrige seks led eller andet anbringende, særligt dette sidste anbringendes første led, om manglende begrundelse i den anfægtede beslutning vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en strukturel overkapacitet på markedet (jf. præmis 33 ovenfor).

Om begæringerne om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse

79 Som bemærket i præmis 17 og 19 ovenfor, har sagsøgerne indgivet begæring til Retten om at pålægge Kommissionen at fremlægge visse dokumenter eller kategorier af dokumenter i forbindelse med foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, hvilket Kommissionen har modsat sig.

80 For så vidt som det er konkluderet i præmis 78 ovenfor, at den anfægtede beslutning annulleres, uden at det er fornødent at undersøge velbegrundetheden af sagsøgernes begæringer om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, skal der ikke træffes afgørelse om disse begæringer, som er blevet uden genstand.

Sagens omkostninger

81 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Det følger i øvrigt af procesreglementets artikel 87, stk. 4, første og tredje afsnit, for det første at medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, bærer deres egne omkostninger, og for det andet, at Retten kan træffe afgørelse om, at intervenienter, bortset fra medlemsstater, stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), institutioner og EFTA-Tilsynsmyndigheden, bærer deres egne omkostninger.

82 Da Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgernes omkostninger i overensstemmelse med disses påstand herom.

83 Den Franske Republik og FagorBrandt, som ikke har indgivet indlæg, skal bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling):

1) Kommissionens beslutning 2009/485/EF af 21. oktober 2008 om den statsstøtte C 44/07 (ex N 460/07), som Frankrig påtænker at yde til FagorBrandt, annulleres.

2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Electrolux AB's og Whirlpool Europe BV's omkostninger.

3) Den Franske Republik og FagorBrandt SA bærer deres egne omkostninger.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. februar 2012.

Underskrifter